

*Dievča
môjho
Života*

Lucia Cranigová

eknizky.sk

Dievča môjho života

eknizky.sk

Lucia Cvanigová

Táto poviedka bola prihlásená do súťaže

TISÍC SLOV . JEDEŇ PRÍBEH .

Táto kniha bola vyrobená pomocou pressbooks.eknizky.sk a PDF bolo vytvorené pomocou PrinceXML.

Dievča môjho života © eknizky.sk. All Rights Reserved, except where otherwise noted.

Bola hlboká tmavá noc. Tom sedel v rohu svojej izby, kde dopadalo najmenej mesačného svitu. V rukách držal list. List od dievčaťa jeho života. Čítal ho stále dokola a dokola. Nemohol uveriť, že už nikdy neuvidí útle dievča so svetlomodkými vlasmi a tým najkrajším úsmevom na svete. Zavrel oči a spomenul si na ich prvé stretnutie.

Sedel na zemi v úzkej uličke, kde nechodilo veľa ľudí. No ona tam prišla. Nevedel, ako to tam našla, ale nevadilo mu to.

„Je tu voľné?“ spýtala sa ho. Iba nemo prikývol. Sadla si vedľa neho a z batohu vybrala krabičku cigariet. Vytiahla z nej jednu.

„Dáš si?“ zo zdvorilosti mu jednu ponúkla.

„Nie, ďakujem,“ pokrútil hlavou. Tom nemal rád ľudí, ktorí fajčili. Nechápal, prečo to robia. Prečo si vedome ničia zdravie.

„Prečo fajčíš?“ opýtal sa. Potiahla si z cigarety a následne vydýchla dym.

„Utekám pred svetom,“ pozrela sa na neho. V jej očiach nevidel nič iné len smútok.

„Ničíš si zdravie.“ Zasmiala sa.

„Nie je to jedno? Aj tak zomriem,“ pokrčila plecami.

„Tak nehovor,“ ozval sa Tom.

„Nie, nechápeš to.“ Pokrútila hlavou a oprela si ju o stenu. Znova si potiahla z cigarety

„Všetci raz zomrieme. Skôr či neskôr,“ skonštatovala Mel a znovu sa pozrela na Toma. Bola krásna. Mala čistú, bielu pleť. Vyzerala ako anjel s cigaretou medzi perami.

„Pomáha ti to?“

Dievča bolo neisté otázkou, tak sa opýtalo: „Čo či mi pomáha?“ Zasmial sa.

2 Dievča môjho života

„Cigarety. Pomáhajú ti uniknúť pred svetom?“ Zapozerala sa do neznáma.

„Áno.“

Otvoril oči a znovu sa ocitol vo svojej malej izbe. Teraz mutiež napadlo skamarátiť sa s cigaretami. Vybral z bundy krabičku cigariet, ktorá patrila Mel. Jednu z nich vytiahol a rozmýšľal, či si ju má zapáliť. „Mel by sa to nepáčilo, tiež s tým predsa prestala...“ povedal si. Znova zatvoril oči a spomenul si na chvíľu, keď sa mu zverila.

Bolo to asi dva týždne po tom, čo sa spoznali. Tom zasa prišiel na ich miesto. Nieкто tam už bol. Sedelo tam dievča s tmavočervenými vlasmi. V ruke držala, ako inak, cigaretu. Pozrela sa na Toma a potľapkala rukou po zemi vedľa seba. Tom podišiel ku nej a prisadol si.

„Chcem ti niečo povedať,“ priznala sa, „nikomu som to nepovedala, ale musím sa s tým už niekomu zdôveriť.“ Potiahla si z cigarety. Tom napäto čakal, čo mu chce povedať.

„Ja...mám rakovinu.“ Tom zostal ako primrznutý.

„Ty toho asi veľa nenahovoriš, čo?“ Žmurkala, aby sa nerozplakala.

„Bude to v poriadku, Mel,“ povedal a vtiahol ju do objatia. „Doktori ti pomôžu, uvidíš.“ Pokrútila hlavou.

„Nechodím ku lekárovi.“ Šokovane na ňu pozrel.

„Prečo? Môžu ti pomôcť.“ Znova si potiahla z cigarety.

„Už som aj tak mŕtva.“ Rozplakala sa.

Pohladil ju po vlasoch a šepol jej do ucha: „Nie si mŕtva.“

„Cítim sa tak.“

Otvoril oči, z ktorých sa už aj jemu valili slzy. Strašne ho tieto spomienky boleli, ale nechcel na ňu zabudnúť. Bola iná ako všetky ostatné. Bola to jeho Mel. Vtom do izby vošla jeho mama.

„Zlatko, čo tu robíš?“ pribehla k nemu a silno ho objala.

„Chýba mi, mami,“ povedal pomedzi vzlyky.

„Ja viem...Chod' si už ľahnúť.“ Poslúchol ju a ľahol si do postele. Spomienky na jeho milovanú mu však nedali spať.

Tentoraz tam bol na ich mieste skôr ako Mel. Slnko už zapadalo za obzor a on sa bál, že dnes nepríde. Vtom však dobehlo jedno jemu známe vysoké dievča.

„Prepáč, že meškám.“ Sadla si k nemu a znova vytiahla cigaretu.

„Dnes nie.“ Zobral jej ich z ruky. Zamračila sa, no zároveň ju potešilo, že niekomu na nej záleží.

„Pod'.“ Povzdychla si a postavila sa.

„Kam?“

Neodpovedal jej. Vyšli na menší kopec, kde si sadol na zem. Mel na neho nechápavo zazrela.

„To sme nemohli sedieť tam?“ zahundrala.

„Sadni si a pozri sa pred seba.“ Mel ho poslúchla a až vtedy pochopila. Všimla si všetku krásu okolo, ktorú pred tým nevidela. Krásne zelené stromy, zapadajúce oranžové slnko, hrajúce sa deti na ihrisku.

„Nie si mŕtva,“ pošepkal jej do ucha. Zasmiala sa.

„Viem. Už to viem.“ Pohládil ju po líci.

„Páči sa mi tvoj smiech,“ usmial sa.

„Mne sa páči tvoj úsmev.“

Posadil sa. „Ona si to nezaslúžila. Nezaslúžila si smrť.“ Vložil si tvár do dlaní.

„Dnes som bola u lekára,“ pribehla Mel. Na Tomovejtvári sa rozžiaril úsmev.

„To som rád. Ako to dopadlo?“ Sadla si k nemu.

„Dali mi nejaké lieky, no nezaručujú, že mi pomôžu.“ Vybral z vrecka škatuľku s cigaretami.

4 Dievča môjho života

„Ja verím, že áno. Zabudol som ti ich vrátiť.“ Záporne pokrútila hlavou.

„Chcem, aby si si ich nechal.“ Touto vetou ho zaskočila.

„Takže už nepotrebuješ utekať pred svetom?“ pousmial sa.

„Potrebujem, ale kvôli liečbe nemôžem.“ Alebo žeby predsa len už nepotrebovala utekať pred svetom?

—

Prešiel ku nástenke nad stolom zvesil jednu ich fotku a pozrel sa na ňu. V ten deň mu povedala, že jej lieky pomáhajú. Preto Tom stále nechápal prečo odišla.

„Thomas! Doktor mi povedal, že mi tie lieky pomáhajú. Chápeš to? Možno tak skoro nezomriem,“ radovala sa Mel.

„To je skvelé.“ Objal ju.

„Chcem ešte žiť,“ povedala do jeho ramena.

„A ja chcem, aby si žila ešte veľmi dlho.“ Pobožkal ju.

„Thomas,“ venovala mu úsmev.

„Tom,“ opravil ju.

„Fajn, tak chlapec môjho života.“ Usmial sa.

„To znie lepšie, dievča môjho života.“ Mel ho pobožkala.

„Milujem ťa,“ šepala.

„Milujem ťa,“ povedal Tom. To ešte nevedeli, že sa už nevidia. Na druhý deň ju tam čakal, no Mel neprišla. Bol sklamaný, ale myslel si, že jej len do toho niečo vošlo. Išiel teda domov. Na stole ho čakal list. Myslel si, že to bude len faktúra, no bohužiaľ nebola.

Položil fotku na stôl, pomaly otvoril list a ešte raz si prečítal Meline slová.

Drahý Thomas (Tom),

Liečba nezabrala tak, ako sme chceli. Už som nemala síl za tebou prísť na naše miesto. Tak som ti iba napísala list. Chcem ti povedať, že za ten čas, ktorý som s tebou strávila, som sa veľa naučila. Naučila som sa žiť, milovať, neutekať pred svetom a veriť v nemožné. Chcem,

aby si žil a nie aby si za mnou smútil. Ži tak, ako si to učil mňa.
Milujem ťa, Thomas. Navždy budeš chlapec môjho života.

S láskou Melánia Carter.

„Navždy budeš dievča môjho života, Mel. Milujem ťa,“
pošepkal a z oka mu vypadlo pár sĺz.